

I Samlingen 1874—75 forelagde Regeringen Rigsdagen et Forslag til Lov om Patenter paa industrielle Opfindelser, som gik ud paa Afskaffelsen af det bestaaende Bevilnings-system og Fastsættelsen af en Række udførlige Regler om Retten til at erhverve Patent og Fremgangsmaaden ved Erhvervelsen samt om Omfanget af de til Patentet knyttede Rettigheder og Følgerne af Indgreb i Patentet. Dette Forslag naaede ikke til endelig Vedtagelse i Rigsdagen, men saavel Landsthinget som Flertallet i det af Folkethinget nedsatte Udvalg sluttede sig til Regeringen i, at Patentbeskyttelse burde bevares, og at de nærmere Regler om denne Beskyttelse burde fastslaaes ved Lov.

Af et enkelt Medlem af Landsthingsudvalget blev det derimod foreslaaet, at Patentvæsenet aldeles skulde afskaffes, og et Forslag af et Mindretal i Folkethingsudvalget gik i det Væsentlige ud paa det samme, dog saaledes, at der skulde indstiftes en Myndighed til at prøve Værdien af fremkommende industrielle Opfindelser, og at der af Staten skulde uddeles Belønninger og Understøttelser til saadanne, hvis Opfindelser maatte anses som særdeles nyttige for Samfundet.

I det nærværende Kommission er freddet til Opfyldelsen af den det paalagte Gøvel at udarbejde Udkast til en Patentlov, har man ment ganske at kunne se bort fra det Spørgsmaal, om Patentbeskyttelse overhovedet skal bibeholdes her i Landet. Vel er der endnu næppe i den videnskabelige Drøftelse tilveiebragt fuld Enighed om, hvorledes Beskyttelsen for industrielle Opfindelser theoretisk skal begrundes. De forskellige Anskuelser, som i saa Henseende have gjort sig gældende, findes nærmere angivne i Motiverne til det tidligere Regeringsforslag, og man skal her kun bemærke, at den Opfattelse navnlig synes at vinde Raaderum, at Patentbeskyttelsen er det Bederlag, som Samfundet yder Opfinderen imod, at han skal gjøre Offentligheden fuldt bekendt med sin Opfindelse, saaledes at denne kan komme enhver tilgode, naar Opfinderens tidsbegrænsede Eneret er ophørt. Den Usikkerhed, der har hersket om dette Punkt, har imidlertid ikke forhindret, at Erkendelsen af Patentbeskyttelsens praktiske Nødvendighed overalt har trængt sig seierlig frem, saaledes at nu al Tvivl i saa Henseende, som det ses af Udviklingen i de forskellige Landes Lovgivninger, maa siges at være bragt til Tavshed. Man skal saaledes nævne, at medens England, Frankrig, Belgien, Østerrig, Rusland, Italien og de forenede Stater i Nordamerika allerede tidligere havde et ved Lov ordnet Patent-system, er der, efter at Sagen sidst blev bragt frem her i Landet, i 1877 udkommet en Patentlov i Tyskland, i 1878 i Spanien, i 1884 i Sverig, i 1885 i Norge og i 1888 i Schweiz. Under disse Omstændigheder vil der formentlig ikke kunne være Tale om andet end at opretholde den i Danmark allerede i lang Tid bestaaende Patentbeskyttelse, og Opgaven maa saaledes blive at ordne og udvikle denne Beskyttelse i Tilslutning til de Hovedprincipper, som andet Steds ere anerkendte. Til Oplysning om, at der ogsaa her i Landet, trods den mangelfulde Ordning af Patentvæsenet, i ikke ganske ringe Omfang og i hvert Fald i stigende Grad har gjort sig Trang til Patentbeskyttelse gældende, skal man anføre, at medens Antallet af Eneretsbevillinger, som det oplyses i Motiverne til Regeringsforslaget af 1874, steg fra 10 i Maret 1835 til 126 i Maret 1873, har det i det sidste Tjemaar stillet sig saaledes:

i 1885	353
- 1886	391
- 1887	383
- 1888	420
- 1889	415

De i de forskellige Lande gældende Patentlove ere, som bekendt, byggede enten paa det rene Anmeldelses-System, ifølge hvilket Patentretten meddeles til Anmelderen uden nogen Undersøgelse af Opfindelsens Nyhed, eller paa Forundersølgelses-Systemet,